

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 17. marca 2015 *

„Damping — Uvoz ferosilicija s poreklom iz Rusije — Zavrnitev prošelj za vračilo plačanih protidampinških dajatev — Določitev izvozne cene — Enotni gospodarski subjekt — Določitev stopnje dampinga — Uporaba drugačne metodologije, kot je bila uporabljena v prvotni preiskavi — Sprememba okoliščin — Člena 2(9) in 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009“

V zadevi T-466/12,

RFA International, LP s sedežem v Calgaryju (Kanada), ki jo zastopa B. Evtimov, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata P. Němečková in A. Stobiecka-Kuik, zastopnici,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti sklepov Komisije C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final in C(2012) 5611 final z dne 10. avgusta 2012, ki se nanašajo na zahteve za povračilo protidampinških dajatev, plačanih na uvoz ferosilicija s poreklom iz Rusije, v delu, v katerem je bilo s temi sklepi zavrnjeno vračilo plačanih protidampinških dajatev, z izjemo tistih, za katere je bila prošnja razglašena za nedopustno zaradi izteka zakonitega roka,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro (poročevalka), predsednica, S. Gervasoni in L. Madise, sodnika,

sodni tajnik: L. Grzegorzczyk, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. septembra 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Pravni okvir

Pravo STO

- 1 Člen VI(1) Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (GATT) določa, da „[p]ogodbenice priznavajo, da mora biti damping, na podlagi katerega se proizvodi ene države vnašajo na trg druge države po nižji vrednosti od njihove normalne vrednosti, obsojen, če povzroča ali grozi s povzročitvijo znatne škode uveljavljeni industriji na območju pogodbenice ali znatno zavira uveljavitev domače proizvodnje“.
- 2 Sporazum o izvajanju člena VI GATT (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: protidampinški sporazum) je v Prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82).

- 3 Člena 18.3 in 18.3.1 protidampinškega sporazuma določata:

„18.3 Pod pogoji pododstavkov 3.1 in 3.2 se določbe [protidampinškega sporazuma] uporabljajo za preiskave in proučitve obstoječih ukrepov, ki so sprožene na podlagi vlog, vloženih na dan ali po datumu začetka veljavnosti Sporazuma o WTO za določeno članico.

18.3.1 V zvezi z izračunom stopnje dampinga in postopki povračil v odstavku 3 člena 9 se uporabljajo pravila, ki so se uporabljala v zadnjem postopku ugotavljanja obstoja dampinga oziroma proučitve.“

Pravo Unije

- 4 Osnovna protidampinška ureditev je uvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, popravek v UL L 7, str. 22, v nadaljevanju: Osnovna uredba), ki je nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena.
- 5 Člen 2 Osnovne uredbe določa pravila, ki urejajo določitev dampinga. Odstavek 1 opredeljuje normalno vrednost, kot sledi:

„1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar, če izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

Cene, ki veljajo med strankami, ki se zdijo povezane ali ki imajo medsebojni kompenzacijski dogovor, ne štejejo kot cene v običajnem poteku trgovanja in jih ni mogoče uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je določeno, da navedena medsebojna povezava nanje ne vpliva.

Pri določanju, ali sta dve stranki povezani, je treba upoštevati opredelitev povezanih strank, določeno v členu 143 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti.“

- 6 Odstavka 8 in 9 člena 2 Osnovne uredbe se nanašata na izvozno ceno. Določata:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v [Evropsko unijo].

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno s dajatvami in davki, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja [Evropske unije].

Postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo tiste, ki jih običajno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran, bodisi znotraj ali zunaj [Evropske unije], ki se zdi, da je povezana z uvoznikom ali izvoznikom ali ima z njim kompenzacijski dogovor; sem sodijo: običajni prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški, carine, protidampinške dajatve in drugi davki, ki se plačujejo v državah uvoznicah zaradi uvoza ali prodaje blaga, in razumna stopnja za prodajne, splošne in upravne stroške in dobiček.“

- 7 Člen 2(10) Osnovne uredbe glede na primerjavo med izvozno ceno in normalno vrednostjo določa:

„10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

[...]“

- 8 Člen 11(8) Osnovne uredbe ureja postopek vračila pobranih dajatev. V tem členu je določeno:

„8. Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kjer se pokaže, da je bila stopnja dampinga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinških dajatev, mora uvoznik Komisiji predložiti prošnjo. Prošnja se posreduje prek države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določile znesek dokončnih dajatev, ki naj se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja dani v obliki začasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

Prošnja za vračilo denarja velja kot ustrezno podprta z dokazi, če vsebuje natančne informacije o znesku protidampinških dajatev, katerega vračilo se zahteva, in vso carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo tega zneska. Vsebovati mora tudi dokaz za reprezentativno obdobje, ki bo kazal normalne vrednosti in izvozne cene pri izvozu v Skupnost za izvoznika ali proizvajalca, za katerega dajatev velja. V primerih, kjer uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in take informacije niso takoj dostopne, ali pa, kjer izvoznik ali proizvajalec noče dati uvozniku teh informacij, mora prošnja vsebovati izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bila stopnja dampinga

zmanjšana ali odstranjena, kot je to določeno v tem členu, in da bodo ustrezni podporni dokazi o tem dostavljeni Komisiji. Če izvoznik ali proizvajalec takšnega dokazila ne predloži v razumnem času, se zahtevek zavrne.

Komisija se po posvetovanju s Svetovalnim odborom odloči, ali in v kolikšni meri naj prošnji ugotovi, lahko pa se ob vsakem času tudi odloči, da začne vmesni pregled, nakar se informacije in ugotovitve takega pregleda, ki se izvaja v skladu z določbami, ki veljajo za take preglede, uporabijo za odločitve, ali in v kolikšni meri je vračilo denarja upravičeno. Vračilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne kasneje kot v 18 mesecih po datumu, ko je uvoznik izdelka, ki je predmet protidampinskih dajatev, vložil prošnjo za vračilo, podprto z ustreznimi dokazi. Odobrena denarna vračila običajno izplačajo države članice v 90 dneh po odločitvi Komisije.“

- 9 V členu 11(9) Osnovne uredbe je določeno:

„Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.“

- 10 Komisija Evropskih skupnosti je v Obvestilu o vračilu protidampinskih dajatev določila smernice za uporabo člena 11(8) Osnovne uredbe (UL 2002, C 127, str. 10, v nadaljevanju: Obvestilo o razlagi). V točki 3.2.3 Obvestila o razlagi, naslovljeni „Analiza utemeljenosti zahteve“, je določeno zlasti:

„(a) Splošna metodologija [...] Člen 11(9) Osnovne uredbe določa, da Komisija uporabi „enako metodologijo kot v preiskavi, ki je privedla do naložitve dajatve, o upoštevanju določb člena 2 (opredelitev dampinga), zlasti njegovih odstavkov 11 in 12 (uporaba tehtanih povprečij pri izračunu stopnje dampinga) in določb člena 17 (vzorčenje)“. [...]

(b) [...]

(c) Uporaba rezultatov pregleda Komisija lahko ob preučevanju prošnje za vračilo denarja v vsakem trenutku odloči, da začne vmesni pregled v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe. Postopek o prošnji za vračilo denarja se tako prekine, dokler ni končana preiskava v zvezi s pregledom. Ugotovitve preiskave v postopku pregleda je mogoče uporabiti za presojo utemeljenosti prošnje za vračilo denarja, če datum izdaje računa za transakcije, za katere je bilo zaproseno za vračilo denarja, spada v obdobje preiskave v zvezi s pregledom.

(d) [...]“

Dejansko stanje

- 11 Tožeča stranka, družba RFA International, LP, je komanditna družba, ustanovljena v Kanadi, ki vsakodnevne gospodarske dejavnosti običajno opravlja prek hčerinske družbe v Švici. Tožeča stranka od nedoločenega datuma, po 25. februarju 2008, prek svoje švicarske hčerinske družbe v Evropski uniji kupuje, preprodaja, uvaža in skladišči ferosilicij s poreklom iz Rusije, ki ga proizvajata sestrski družbi, ustanovljeni v Rusiji, in sicer družbi Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (v nadaljevanju: CHEMK) in Kuzneckie ferrosplavy OAO (v nadaljevanju: KF). Ferosilicij je zlitina, ki se uporablja pri proizvodnji jekla in železa.

- 12 Svet Evropske unije je 25. februarja 2008 na podlagi pritožbe, ki jo je vložil povezovalni odbor industrije železnih litin (Euroalliances), sprejel Uredbo (ES) št. 172/2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz ferosilicija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Egipta, Kazahstana, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Rusije (UL L 55, str. 6, v nadaljevanju: Prvotna uredba). V skladu s členom 1 Prvotne uredbe je stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve 22,7 %, za proizvode, ki jih proizvajata družbi CHEMK in KF.
- 13 Družbi CHEMK in KF sta 30. novembra 2009 na podlagi člena 11(3) Osnovne uredbe vložili zahtevek za delni vmesni pregled, ki se nanaša le na damping. Preiskava, ki jo je Komisija začela na podlagi tega zahtevka, je zajemala obdobje od 1. oktobra 2009 do 30. septembra 2010 (v nadaljevanju: obdobje preiskave v zvezi s pregledom).
- 14 Tožeča stranka je med 30. julijem 2009 in 10. decembrom 2010 v skladu s členom 11(8) Osnovne uredbe prek belgijskih, nemških, italijanskih, nizozemskih, finskih, švedskih carinskih organov in carinskih organov Združenega kraljestva, Komisiji predložila več prošenj za vračilo plačanih protidampinških dajatev. Te prošnje so se nanašale na protidampinške dajatve, ki jih je tožeča stranka plačala v obdobju med 7. januarjem 2009 in 10. decembrom 2010. Preiskava v zvezi z vračilom se je nanašala na obdobje od 1. oktobra 2008 do 30. septembra 2010 (v nadaljevanju: obdobje preiskave v zvezi z vračilom). Komisija je z namenom izračuna novih stopenj dampinga to obdobje razdelila na dve obdobji, prvo od 1. oktobra 2008 do 30. septembra 2009 (v nadaljevanju: prvo obdobje preiskave) in drugo od 1. oktobra 2009 do 30. septembra 2010 (v nadaljevanju: drugo obdobje preiskave). Drugo obdobje preiskave ustreza obdobju preiskave v zvezi s pregledom.
- 15 Družbi CHEMK, KF in tožeča stranka (v nadaljevanju: skupina CHEMK) so z dopisom z dne 12. januarja 2011 Komisiji v odgovor na zahtevo za informacije, ki jo je ta podala v okviru postopka vmesnega pregleda, predložile pojasnila v zvezi s sestavo skupine CHEMK.
- 16 Komisija je 9. novembra 2011 tožeči stranki predložila svoje ugotovitve glede prvega obdobja preiskave. Komisija je za to obdobje ugotovila negativno stopnjo dampinga, ki je podlaga za vračilo protidampinških dajatev, ki jih je plačala tožeča stranka.
- 17 Svet je 16. januarja 2012 s sprejetjem Izvedbene uredbe (EU) št. 60/2012 o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) [Osnovne uredbe] protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz fero-silicija s poreklom med drugim iz Rusije (UL L 22, str. 1, v nadaljevanju: Izvedbena uredba), končal postopek vmesnega pregleda, brez spremembe ravni veljavnega protidampinškega ukrepa. V okviru presoje izvozne cene je Svet zlasti preučil in zavrnil trditve, ki sta jih v postopku pregleda podali družbi CHEMK in KF, da bi dokazali, da s tožečo stranko tvorita enoten gospodarski subjekt.
- 18 Komisija je z dopisoma z dne 5. in 6. junija 2012 tožeči stranki predložila svoje ugotovitve glede drugega obdobja preiskave. Iz teh dokumentov je razvidno, da je Komisija za to obdobje izračunala stopnjo dampinga, ki znaša 24,1 %, tako da je bilo treba po njenem mnenju prošnjo za vračilo glede navedenega obdobja zavrniti.
- 19 Tožeča stranka je z dopisom z dne 20. junija 2012 prerekala ugotovitve Komisije glede drugega obdobja preiskave in v zvezi s tem predložila svoja stališča.
- 20 Komisija je 10. avgusta 2012 sprejela sklepe C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final in C(2012) 5611 final, ki se nanašajo na prošnje za vračilo protidampinških dajatev, ki so bile plačane na uvoz ferosilicija s poreklom iz Rusije (v nadaljevanju: skupaj: izpodbijani sklepi), s katerimi je, prvič, ugodila prošnjam za vračilo denarja, ki se nanašajo na prvo obdobje preiskave, če so bile te prošnje dopustne, in drugič, zavrnila prošnje za vračilo denarja, ki se nanašajo na drugo obdobje preiskave. Tožeči stranki so bili ti sklepi vročeni 14. avgusta 2012.

Izpodbijani sklepi

- 21 Prvič, Komisija je po eni strani v izpodbijanih sklepih pojasnila obdobje preiskave v zvezi z vračilom. V zvezi s tem je ponovno navedla delitev tega obdobja na dve obdobji, ki jo je vzpostavila že v preiskavi v zvezi z vračilom (glej točko 14). V delu, v katerem je drugo obdobje ustrezalo obdobju preiskave v zvezi s pregledom, je Komisija navedla, da bi lahko uporabila ugotovitve navedene preiskave za presojo utemeljenosti prošnje za vračilo denarja, kot to izhaja iz Obvestila o razlagi. Po drugi strani je Komisija preučila dopustnost prošenj za vračilo. V zvezi s tem je zlasti ugotovila, da so bile te prošnje deloma nedopustne, ker so bile za nekatere transakcije, opravljene v prvem obdobju preiskave, podane zunaj šestmesečnega roka iz člena 11(8) Osnovne uredbe.
- 22 Drugič, Komisija je preučila utemeljenost prošenj za vračilo denarja.
- 23 Najprej, glede izvozne cene je Komisija uporabila člen 2(9) Osnovne uredbe, ob upoštevanju, da je tožeča stranka, prek katere sta izvažali družbi CHEMK in KF, opravila vse funkcije uvoza v Uniji. Zato je oblikovala izvozno ceno na podlagi cene, po kateri so se uvoženi proizvodi prvič preprodali neodvisnemu kupcu, prilagojeno za vse stroške, nastale med uvozom in preprodajo ter stopnjo dobička, določeno na 6 %, in razumno stopnjo za prodajne, upravne in druge splošne stroške (v nadaljevanju: skupaj: stroški PUS). Drugič, Komisija je preučila trditev tožeče stranke in družb CHEMK in KF, v skladu s katero bi se te morale obravnavati kot enoti gospodarski subjekt, tako da se pri določitvi izvozne cene ne bi smela opraviti nobena prilagoditev za stroške PUS in stopnjo dobička. Komisija je v odgovor na to trditev, prvič, ponovila svojo ugotovitev, da bi bilo treba tožečo stranko opredeliti za povezanega uvoznika v smislu člena 2(9) Osnovne uredbe. Drugič, menila je, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta ni upošteven za prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, ki se uporablja izrecno za položaje, v katerih sta izvoznik in uvoznik povezana.
- 24 Dalje, glede izračuna stopnje dampinga je Komisija, prvič, ugotovila, da je bila za prvo obdobje preiskave stopnja dampinga negativna, medtem ko je ta stopnja, kot je bila popravljena na podlagi stališč tožeče stranke, znašala 23,1 %. Drugič, Komisija je pojasnila, da je v okviru preiskave o vračilu denarja in drugače od preiskave, ki je privedla k sprejetju Prvotne uredbe, prvič, izračunala stopnjo dampinga za družbo CHEMK in stopnjo za družbo KF, preden je ugotovila povprečno stopnjo dampinga za skupino CHEMK. Uporabo te nove metodologije je upravičila s spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe, ki se nanašajo na spremembo prodajnih poti pri izvozu ferosilicija s strani skupine CHEMK, pod pogojem, da je bila po mnenju Komisije navedena metodologija v skladu z zahtevami iz člena 2 te uredbe.
- 25 Nazadnje, Komisija je preučila trditve, ki jih je podala tožeča stranka v odgovor na ugotovitve glede preiskave o vračilu denarja, ki ji jih je predložila prva. V zvezi s tem je zlasti preučila in zavrnila, prvič, trditve tožeče stranke, s katerimi je prerekala obstoj spremembe okoliščin, ki upravičujejo uporabo nove metodologije izračuna. Drugič, zavrnila je trditve tožeče stranke glede pojma enotnega gospodarskega subjekta.

Postopek in predlogi strank

- 26 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča to tožbo vložila 23. oktobra 2012.
- 27 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila in je bil sodnik poročevalec premeščen v drugi senat, je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.
- 28 Splošno sodišče (drugi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in v okviru ukrepov procesnega varstva iz člena 64 Poslovnika tožeči stranki postavilo pisno vprašanje. Ta je odgovorila v predpisanem roku.

- 29 Stranke so podale ustne navedbe in odgovore na ustna vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi dne 17. septembra 2014.
- 30 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijane sklepe razglasi za nične v delu, v katerem je s temi sklepi zavrnjeno vračilo plačanih protidampinskih dajatev, razen dajatev, za katere je bila prošnja razglašena za nedopustno zaradi izteka zakonitega roka;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 31 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 32 Tožeča stranka v utemeljitev svojega predloga za razglasitev ničnosti navaja dva tožbena razloga. Prvi se nanaša na napačno uporabo prava ali očitno napako pri presoji, ki naj bi jo storila Komisija pri določitvi izvozne cene. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji in kršitev člena 11(9) Osnovne uredbe, ker je Komisija ugotovila obstoj spremembe okoliščin in uporabila novo metodologijo za določitev stopnje dampa.

Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba prava oziroma očitna napaka pri presoji, storjena pri določitvi izvozne cene

- 33 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom za razglasitev ničnosti Komisiji v bistvu očita, da je pri določitvi izvozne cene napačno opravila prilagoditve za njene stroške PUS in njen dobiček, ki se vežejo na njene izvozne funkcije, ki jih ima kot integrirani prodajni oddelek in distribucijski oddelek enotnega gospodarskega subjekta, ki ga tvori z družbama CHEMK in KF. Ta razlog je razdeljen na dva dela, ki se nanašata, prvič, na ugotovitev iz izpodbijanih sklepov, v skladu s katero tožeča stranka z družbama CHEMK in KF ne tvori enotnega gospodarskega subjekta, in drugič, na ugotovitev v izpodbijanih sklepih, da pojem enotnega gospodarskega subjekta pri oblikovanju izvozne cene ni upošteven.
- 34 Pred presojo prvega dela tega tožbenega razloga je treba preučiti drugi del tega tožbenega razloga.

Drugi del

- 35 Tožeča stranka v okviru drugega dela prvega tožbenega razloga meni, da je Komisija napačno uporabila pravo ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je v izpodbijanih sklepih ugotovila, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta ne vpliva na oblikovanje izvozne cene na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, čeprav je iz sodb z dne 16. februarja 2012 v zadevi Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, ZOdl., EU:C:2012:78, točki 55 in 56) in z dne 10. marca 2009 v zadevi Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, ZOdl., EU:T:2009:62, točka 177) razvidno, da je pojem enotnega gospodarskega subjekta, ki se uporablja tudi v okviru opredelitve normalne vrednosti, upošteven „za namen določitve izvozne cene“. Čeprav se je ta sodna praksa nanašala na prilagoditve, opravljene v skladu s členom 2(10) Osnovne uredbe, tožeča stranka meni, da nič v besedilu člena 2(9) niti noben zakoniti ali nujni ekonomski razlog ne preprečuje njenega prenosa v okviru določitve izvozne cene na podlagi člena 2(9) navedene uredbe. Posledica

tega prenosa bi bila, da stroški PUS in dobiček, ki se nanašajo na izvozne funkcije družbe, ki deluje kot integrirana prodajna služba, ne bi mogli biti predmet prilagoditev na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe. Zato v tem primeru sledi, da če Komisija ni storila zatrtjevanjih napak, bi bili lahko stroški PUS in dobiček tožeče stranke predmet prilagoditev le v mejah stroškov PUS in dobička, povezanih z njenimi dejavnostmi uvoza in naknadnega uvoza.

36 Komisija utemeljenost teh trditev izpodbija.

37 Najprej je treba, po eni strani, opozoriti, da imata Svet in Komisija (v nadaljevanju: skupaj: instituciji) na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morata preučevati (sodba z dne 27. septembra 2007, *Ikea Wholesale*, C-351/04, ZODl., EU:C:2007:547, točka 40). Iz tega sledi, da mora biti nadzor sodišča Unije nad takimi presojami omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila upoštevana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno, ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja oziroma za zlorabo pooblastil (sodbe z dne 7. maja 1987, *NTN Toyo Bearing in drugi/Svet*, 240/84, Recueil, EU:C:1987:202, točka 19; z dne 14. marca 1990, *Gestetner Holdings/Svet in Komisija*, C-156/87, Recueil, EU:C:1990:116, točka 63, in z dne 7. februarja 2013, *EuroChem MCC/Svet*, T-84/07, ZODl., EU:T:2013:64, točka 32).

38 Po drugi strani je treba, prvič, opozoriti, da člen 2(8) Osnovne uredbe določa, da je izvozna cena cena, ki se dejansko plača ali jo je treba plačati za proizvod, ki se proda zaradi izvoza v Unijo. Člen 2(9), prvi pododstavek, Osnovne uredbe določa, da ko izvozne cene ni ali se zdi, da je nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se lahko računsko določi na podlagi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni podlagi.

39 Iz tega sledi, da imata instituciji v primeru povezave med izvoznikom in uvoznikom v skladu s členom 2(9) Osnovne uredbe pravico določiti izvozno ceno. Sodna praksa priznava obstoj take povezave, če izvoznik in uvoznik pripadata isti skupini (glej v tem smislu in po analogiji sodbe z dne 5. oktobra 1988, *Canon in drugi/Svet*, 277/85 in 300/85, Recueil, EU:C:1988:467, točka 31; z dne 14. septembra 1995, *Descom Scales/Svet*, T-171/94, Recueil, EU:T:1995:164, točka 33, in z dne 20. oktobra 1999, *Swedish Match Philippines/Svet*, T-171/97, Recueil, EU:T:1999:263, točka 73).

40 Drugič, v skladu s členom 2(9), drugi pododstavek, Osnovne uredbe se prilagoditve, če se izvozna cena računsko določi na podlagi cene za prvega neodvisnega kupca ali na drugi razumni podlagi, opravi za vse stroške, plačane med uvozom in preprodajo, da bi se ugotovila zanesljiva izvozna cena na ravni meja Unije. Člen 2(9), tretji pododstavek, Osnovne uredbe določa, da postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo razumno stopnjo za prodajne, splošne in upravne stroške ter dobiček (sodba z dne 25. oktobra 2011, *CHEMK in KF/Svet*, T-190/08, ZODl., EU:T:2011:618, točka 27).

41 V zvezi s tem je treba najprej dodati, da sta prilagoditve iz člena 2(9), drugi in tretji pododstavek, Osnovne uredbe opravili instituciji po uradni dolžnosti (glej po analogiji sodbi z dne 7. maja 1987, *Nachi Fujikoshi/Svet*, 255/84, Recueil, EU:C:1987:203, točka 33, in z dne 7. maja 1987, *Minebea/Svet*, 260/84, Recueil, EU:C:1987:206, točka 43, in zgoraj v točki 39 navedeno sodbo *Descom Scales/Svet*, EU:T:1995:164, točka 66). Poleg tega je treba ugotoviti, da ta določba ne izključuje, da se prilagoditve opravijo za stroške, nastale pred uvozom, če te stroške običajno nosi uvoznik (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 37 navedeno sodbo *Gestetner Holdings/Svet in Komisija*, EU:C:1990:116, točke od 31 do 33).

42 Dalje, čeprav člen 2(9) osnovne uredbe določa, da se opravi prilagoditev iz naslova razumne stopnje za stroške PUS in dobiček, ta določba ne predpisuje načina izračuna ali določitve navedene stopnje. Napotuje zgolj na razumnost navedene stopnje, ki je predmet prilagoditve (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo *CHEMK in KF/Svet*, EU:T:2011:618, točka 28).

- 43 Nazadnje, določitev razumne stopnje za stroške PUS in dobička pri uporabi sodne prakse, navedene v točki 37 zgoraj – v skladu s katero imajo institucije na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico, tako da sta sodišči Unije poklicani za izvrševanje zgolj omejenega sodnega nadzora – ni izjema. Takšna določitev je nujno povezana z zapletenimi ekonomskimi presojami (glej v tem smislu zgoraj v točki 40 navedeno sodbo v CHEMK in KF/Svet, EU:T:2011:618, točka 38; glej po analogiji sodbi z dne 30. marca 2000, Miwon/Svet, T-51/96, Recueil, EU:T:2000:92, točka 42, in z dne 21. novembra 2002, Kundan in Tata/Svet, T-88/98, Recueil, EU:T:2002:280, točka 50).
- 44 Tretjič, glede na navedeno in na sodno prakso je treba navesti, da mora v primeru povezave med izvoznikom in uvoznikom zainteresirana stranka, ki skuša izpodbijati obseg prilagoditev, opravljenih na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, če bi bile stopnje, določene na podlagi stroškov PUS in dobička, čezmerne, predložiti dokaze in dejanske izračune, ki upravičujejo te trditve in zlasti alternativne stopnje, ki jih predlaga glede na okoliščine primera (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 39 navedeno sodbo Canon in drugi/Svet, EU:C:1988:467, točka 32).
- 45 Najprej, v tej zadevi ni sporno, da je tožeča stranka v upravnem postopku pred Komisijo zatrjevala, da z družbama CHEMK in KF tvori enotni gospodarski subjekt in da poleg funkcij uvoza opravlja funkcije izvoza kot integrirani distribucijski oddelek navedenega subjekta.
- 46 Dalje, Komisija je v izpodbijanih sklepih ugotovila, prvič, da tožeča stranka izvršuje vse funkcije, ki jih običajno opravlja povezani uvoznik, tako da bi jo bilo treba šteti za povezano z družbama CHEMK in KF in da bi bilo treba izvozno ceno določiti v skladu s členom 2(9) Osnovne uredbe. Drugič, Komisija je menila, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta ni upošteven za vprašanje, ali je treba prilagoditve opraviti v skladu z navedeno določbo. Člen 2(9) Osnovne uredbe naj bi se namreč izrecno uporabljal v primeru povezave med izvoznikom in uvoznikom. Poleg tega je Komisija dodala, da dejstvo, da povezava ima obliko enotnega gospodarskega subjekta oziroma je nima, ne bi imelo vpliva v okviru prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe. Sodbi Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, točka 35 (EU:C:2012:78) in Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet, točka 35 (EU:T:2009:62), ki ju navaja tožeča stranka, nista upoštevni, ker se je zadeva, v kateri sta bili izrečeni ti sodbi, nanašala na prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) Osnovne uredbe.
- 47 Nazadnje, Komisija je, kot je razvidno iz spisovnega gradiva, da bi določila izvozno ceno na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, upoštevala razumno stopnjo za stroške PUS, ki znaša 2,29 % čistega prometa tožeče stranke, in razumno stopnjo za dobičke, ki ustrezajo 6 % navedenega čistega prometa.
- 48 Glede na ta opozorila in pojasnila je treba preučiti utemeljenost trditev, ki jih tožeča stranka navaja v podporo temu delu prvega tožbenega razloga. V zvezi s tem je treba opozoriti, da tožeča stranka Komisiji očita napačno uporabo prava oziroma dejstvo, da je napačno ugotovila, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta ni vplival na določitev izvozne cene, da bi v bistvu izpodbijala del prilagoditev, ki jih je Komisija na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe opravila za njene stroške PUS in njen dobiček.
- 49 Poleg tega je treba pojasniti, da tožeča stranka trdi, da bi bilo treba v tej zadevi izvozno ceno določiti v skladu s členom 2(9) Osnovne uredbe, katere uporabe tako ne izpodbija. Poleg tega tožeča stranka, kot je potrdila na obravnavi, priznava, da bi morali biti njeni stroški PUS in njen dobiček, povezani z njenimi funkcijami uvoznika, ki so po njenem mnenju spadale na področje uporabe te določbe, predmet prilagoditev.
- 50 Prvič, tožeča stranka v bistvu trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je napačno menila, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta v okviru člena 2(9) Osnovne uredbe ni upošteven.
- 51 Navesti pa je treba, da je Komisija v odgovor na trditve, ki jih je tožeča stranka podala v upravnem postopku in se nanašajo na to, da z družbama CHEMK in KF tvori enotni gospodarski subjekt, v izpodbijanih sklepih opozorila, da je tožeča stranka opravljala funkcije, ki jih mora običajno

opravljati povezani uvoznik, tako da so bili pogoji, potrebni za prilagoditve iz člena 2(9) Osnovne uredbe, izpolnjeni. Prav tako je pojasnila, da obstoj ali neobstoj enotnega gospodarskega subjekta ni vplival na vprašanje, ali je bilo treba opraviti prilagoditve iz člena 2(9) Osnovne uredbe, če so bili pogoji uporabe te določbe izpolnjeni, in da se navedena določba izrecno uporablja, če obstaja povezava med izvoznikom in uvoznikom. Poleg tega je Komisija menila, da dejstvo, da ima povezava med tožečo stranko ter družbama CHEMK in KF obliko enotnega gospodarskega subjekta ali je nima, ni upoštevno v okviru prilagoditve, ki se opravi na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe.

- 52 Tako se zdi, da zavrnitev v izpodbijanih sklepih trditve tožeče stranke glede obstoja enotnega gospodarskega subjekta v bistvu temelji na ugotovitvi, da obstoj ali neobstoj takega subjekta po mnenju Komisije ni upošteven glede na uporabo člena 2(9) Osnovne uredbe, če kot v tem primeru obstaja povezava med proizvajalcem in uvoznikom, pod pogojem, da Komisija, če so pogoji uporabe te določbe izpolnjeni, oceni, da je treba opraviti prilagoditve, določene v tej uredbi.
- 53 Poleg tega je treba navesti, da iz izpodbijanih sklepov ni razvidno, da bi želela Komisija izključiti, da bi lahko obstoj enotnega gospodarskega subjekta glede na okoliščine primera vplival na način uporabe člena 2(9) Osnovne uredbe, to je zlasti na možnost, da nekaterih stroškov PUS in dobička (na primer tistih, povezanih z dejavnostmi izvoza) ne bi bilo mogoče upoštevati za prilagoditve, ki se opravijo na podlagi te določbe.
- 54 Ta razlaga obrazložitve izpodbijanih sklepov je toliko bolj potrebna, ker je tožeča stranka, kot izhaja iz navedenih sklepov, v upravnem postopku trdila, da bi obstoj enotnega gospodarskega subjekta preprečil prilagoditev na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe za njene stroške PUS in dobiček. Komisija je namreč v odgovor na to trditev v izpodbijanih sklepih odgovorila, da obstoj takega subjekta po njenem mnenju ni bil tak, da bi preprečil navedene prilagoditve. Poleg tega, čeprav je tožeča stranka v svojih stališčih z dne 20. junija 2012 opozorila, da izpodbija le del prilagoditev, opravljenih za navedene stroške, ostaja dejstvo, da navedena stališča niso nedvoumna glede dejanskega obsega izpodbijanja tožeče stranke in da tožeča stranka v svojih pisanjih vsekakor ne podaja nobenega posebnega očitka v zvezi s tem, kako so njene trditve navedene v izpodbijanih sklepih, na kar je tožeča stranka sama opozorila v tožbi ob predstavitvi dejanskega stanja te zadeve.
- 55 Glede na navedeno in v delu, v katerem, prvič, tožeča stranka nikakor ne izpodbija, kot je potrdila na obravnavi v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča, uporabe člena 2(9) Osnovne uredbe tudi ob obstoju enotnega gospodarskega subjekta, in drugič, se je Komisija v izpodbijanih sklepih omejila na ugotovitev, da obstoj takega subjekta ni vplival na uporabo navedene določbe in prilagoditev, predvidenih v njej, je treba ugotoviti, da s trditvami tožeče stranke ni mogoče dokazati, da je Komisija v teh ugotovitvah napačno uporabila pravo.
- 56 Zato je treba te trditve zavrniti, pri čemer tudi ni treba opredeliti, kakšni bi bili glede na okoliščine primera vplivi obstoja enotnega gospodarskega subjekta na določitev izvozne cene in v zvezi s tem vpliv sodb Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, točka 35 zgoraj (EU:C:2012:78), ter Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet, točka 35 zgoraj (EU:T:2009:62), ki ju je navedla tožeča stranka.
- 57 Drugič, tožeča stranka, kot je pojasnila na obravnavi, v bistvu trdi, da so prilagoditve, opravljene ob določitvi izvozne cene na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe za njene stroške PUS in dobiček, čezmerne. Poudarja, da glede družbe, ki kot sama hkrati deluje kot uvoznica in izvoznica in je del enotnega gospodarskega subjekta, člen 2(9) Osnovne uredbe dopušča, da se prilagoditve za stroške PUS in dobiček opravijo le za funkcije, povezane z dejavnostmi uvoza, in ne za funkcije, ki se nanašajo na izvoz. Poleg tega tožeča stranka v delu, v katerem je v upravnem postopku trdila, da je poleg funkcij uvoza opravljala funkcije izvoza, meni, da mora Komisija glede na prilagoditve iz člena 2(9) Osnovne uredbe razlikovati med tema dvema funkcijama in ne sme opraviti prilagoditev le za stroške PUS in dobiček, ki so povezani s funkcijami uvoza.

- 58 Ne da bi bilo treba opredeliti, ali tožeča stranka z družbama CHEMK in KF dejansko tvori enotni gospodarski subjekt in kakšni bi bili glede na okoliščine primera vplivi obstoja takega subjekta na določitev izvozne cene v skladu z upoštevnimi določbami Osnovne uredbe, pa je treba navesti, da s trditvami tožeče stranke ni mogoče dokazati, da so stopnje iz točke 47 zgoraj previsoke, ker naj Komisija ne bi razlikovala med različnimi funkcijami tožeče stranke.
- 59 Prvič, v upravnem postopku tožeča stranka, kot je potrdila na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče, ni predložila nobenega podrobnega številčnega dokaza, ki bi se nanašal na stroške in dobiček, ki po njenem mnenju ne bi smeli biti predmet prilagoditev, če bi bili povezani z dejavnostmi izvoza. Poleg tega je iz spisovnega gradiva razvidno, da je tožeča stranka pred Komisijo trdila le, da z družbama CHEMK in KF tvori enotni gospodarski subjekt in poleg funkcij uvoza opravlja funkcije integriranega prodajnega oddelka. Tožeča stranka v dopisu z dne 20. junija 2012, v katerem izpodbija ugotovitve Komisije v zvezi z drugim obdobjem preiskave, trdi, da so lahko le PUS stroški in dobiček v zvezi z njenimi funkcijami uvoza predmet prilagoditev na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, z izjemo PUS stroškov in dobička v zvezi z njenimi funkcijami izvoza. Vendar kot izhaja iz pisanj Komisije, pri čemer tožeča stranka tega ni izpodbijala, je ta glede prilagoditev, ki jih je nameravala opraviti Komisija, v prilogi 3 k svojemu dopisu z dne 20. junija 2012 izbrisala stolpec z naslovom „[PUS] Stroški 2,29 % in običajni dobiček v obdobju preiskave 6 %“.
- 60 V teh okoliščinah je treba navesti, da bi morala Komisija ob dejstvu, da stališča, ki jih je v upravnem postopku predložila tožeča stranka, niso nedvoumna in da ji ta ni predložila nikakršnih podrobnih številčnih podatkov glede tekočih stroškov in dobičkov, pridobljenih na podlagi njenih različnih dejavnosti, določiti razumno stopnjo za PUS stroške in dobiček tožeče stranke, da bi lahko opravila prilagoditve iz člena 2(9) Osnovne uredbe, katere uporabe tožeča stranka nikoli ni izpodbijala.
- 61 Glede na ugotovitve iz točk od 40 do 44 je treba namreč opozoriti, da kadar Komisija izvozno ceno določa na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, po uradni dolžnosti opravi prilagoditve, določene v navedeni določbi, in v ta namen določi razumno stopnjo za PUS stroške in za dobiček. Nasprotno, ob upoštevanju sodne prakse, na katero je bilo opozorjeno zlasti v točki 44, mora zainteresirana stranka, v tem primeru tožeča stranka, v delu, v katerem namerava v upravnem postopku izpodbijati del objavljenih prilagoditev, predložiti številčne dokaze v podporo njenemu nasprotovanju, kot so dejanski izračuni, ki upravičujejo njene trditve.
- 62 V zvezi s tem je treba, prvič, tudi dodati, da trditev o obstoju domnevno dokazanega enotnega gospodarskega subjekta, v okviru katerega naj bi tožeča stranka v glavnem delovala kot integrirani prodajni oddelek, tako da so njene uvozne funkcije dopolnjevale njene izvozne funkcije, ni taka, da bi v nasprotju z opozorilom tožeče stranke obrnila to dokazno breme s tem, da bi Komisiji naložila, da po uradni dolžnosti domnevno upravičeno razlikuje med dvema funkcijama uvoza in izvoza ter PUS stroški in dobičkom, ki jim pripadajo. Še vedno mora namreč tožeča stranka v delu, v katerem je deloma izpodbijala prilagoditve, ki jih je napovedala Komisija, dokazati čezmernost teh prilagoditev in dokazati, da so njene funkcije izvoza vplivale na prilagoditve, ki naj bi jih opravila Komisija.
- 63 Drugič, v nasprotju s trditvijo tožeče stranke na obravnavi se ta ne bi bila več upravičena izogniti predložitvi številčnih podatkov, če se Komisija še ni izrekla o obstoju enotnega gospodarskega subjekta v tej zadevi in njegovem vplivu na oblikovanje izvozne cene. Namreč, ta trditev, ki se nanaša na podreditev predložitve takih številčnih podatkov, s katerimi se dokazuje čezmernost nekaterih prilagoditev – če se nanašajo na funkcije, ki ne spadajo na področje člena 2(9) Osnovne uredbe – predhodnemu priznanju Komisije o izvajanju takih funkcij, ni združljiva s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 44.

- 64 Iz tega sledi, da je Komisija, ne da bi storila očitno napako, glede na to, da tožeča stranka v upravnem postopku ni predložila podrobnih številčnih podatkov, določila razumne stopnje za stroške PUS in dobiček tožeče stranke, ne da bi po uradni dolžnosti razlikovala, če bi bilo to upoštevno, med stroški PUS in dobičkom, nastalimi z njenimi dejavnostmi, ki se nanašajo na njene zatrjevane funkcije izvoza oziroma uvoza.
- 65 Drugič, poleg dejstva, da tožeča stranka v upravnem postopku ni predložila nobenega številčnega dokaza, ki bi izpodbijal razumno stopnjo za stroške PSU in dobiček, ki jo je Komisija želela uporabiti, je treba dodati, da tožeča stranka v tej zadevi niti ni dokazala čezmernosti prilagoditev, ki jih je opravila Komisija. Pri Splošnem sodišču namreč tožeča stranka ni predložila nobenega elementa, ki bi natančno dokazoval del prilagoditev, ki jih izpodbija, ker se nanaša na njene dejavnosti izvoza kot dela enotnega gospodarskega subjekta, niti nobenega elementa, ki bi dokazoval domnevno čezmernost prilagoditev, ki jih je opravila Komisija.
- 66 Tako naj bi bila, prvič, po mnenju tožeče stranke, čeprav je Komisija pravilno uporabila člen 2(9) Osnovne uredbe ob upoštevanju obstoja enotnega gospodarskega subjekta, stopnja dampinga za drugo obdobje preiskave „občutno nižja“ od tiste, ki jo je izračunala Komisija, pri čemer je pojasnila, da so bile opravljene prilagoditve „čezmerne“. Drugič, tožeča stranka trdi, da se vpliv obstoja enotnega gospodarskega subjekta na prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, giblje v razponu od 8 do 20 % izračunane stopnje dampinga. Tretjič, razumna stopnja 2,29 % njenega čistega prometa za stroške PUS „je veliko večja“ od stopnje, ki bi jo bilo mogoče dobiti, če bi Komisija upoštevala obstoj enotnega gospodarskega subjekta. Četrto, stopnja dobička 6 % navedenega čistega prometa naj bi bila „povprečna stopnja dobička vseh neodvisnih gospodarskih subjektov/uvoznikov“, medtem ko je ob obstoju enotnega gospodarskega subjekta „glede na okoliščine primera le zanemarljiv del dobička mogoče pripisati preprodaji po uvozu v Unijo s strani tožeče stranke/[enotnega gospodarskega subjekta]“.
- 67 Te dvoumne in nepodprte trditve pa niso zadostne v smislu zahtev iz točke 44 in zato ne morejo izpodbijati obsega prilagoditev, ki jih je Komisija opravila v izpodbijanih sklepih.
- 68 Poleg tega v delu, v katerem tožeča stranka Komisiji očita, da je v izpodbijanih sklepih uporabila povprečno stopnjo dobička neodvisnega uvoznika, zadošča opozorilo, da je v skladu s sodno prakso razumno stopnjo dobička iz člena 2(9), tretji pododstavek, Osnovne uredbe mogoče ob obstoju povezave med proizvajalcem in uvoznikom v Uniji izračunati ne na podlagi podatkov, ki izvirajo od povezanega uvoznika in na katere lahko vpliva ta povezava, ampak na podlagi tistih, ki izvirajo od neodvisnega uvoznika (zgoraj v točki 40 navedena sodba CHEMK in KF/Svet, EU:T:2011:618, točka 29; glej tudi po analogiji sodbo z dne 5. oktobra 1988, Silver Seiko in drugi/Svet, 273/85 in 107/86, Recueil, EU:C:1988:466, točka 25, in zgoraj v točki 39 navedeno sodbo Canon in drugi/Svet, EU:C:1988:467, točka 32).
- 69 Iz tega sledi, da tožeča stranka ni dokazala, da so bile prilagoditve, opravljene za njene stroške PSU in dobiček, čezmerne.
- 70 Zato je Komisija, ne da bi storila očitno napako, v izpodbijanih sklepih uporabila razumni stopnji 2,29 in 6 % glede stroškov PUS oziroma dobička tožeče stranke.
- 71 Glede na navedeno je treba drugi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

Prvi del

- 72 Tožeča stranka v utemeljitev prvega dela prvega tožbenega razloga trdi, da je Komisija v izpodbijanih sklepih napačno uporabila pravo oziroma storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da z družbama CHEMK in KF ne tvori enotnega gospodarskega subjekta. Tožeča stranka dodaja, da

čeprav jo je Komisija v izpodbijanih sklepih opredelila za uvoznika, povezanega z izvoznikom v smislu člena 2(9) Osnovne uredbe, ne more izključiti možnosti, da ta opredelitev temelji na ugotovitvi, da ni del enotnega gospodarskega subjekta in da so te presoje, če zavrnitev pojma enotnega gospodarskega subjekta s strani Komisije v izpodbijanih sklepih temelji na presojah iz uvodnih izjav 24 in 37 izvedbene uredbe, napačne.

- 73 Komisija trdi, da prvi del tega tožbenega razloga ni dopusten in je vsekakor brezpredmeten.
- 74 Najprej je treba navesti, da se Komisija, kot je razvidno iz opozorila v izpodbijanih sklepih, v točki 46 zgoraj, in kot je potrdila na obravnavi, v navedenih sklepih ni izrekla o obstoju enotnega gospodarskega subjekta, ki bi vključeval tožečo stranko ter družbi CHEMK in KF. V teh sklepih je Komisija namreč le menila, da je, prvič, tožeča stranka opravljala običajne funkcije povezanega uvoznika, tako da bi morala biti izvozna cena oblikovana na podlagi člena 2(9) Osnovne uredbe, in drugič, da obstoj ali neobstoj enotnega gospodarskega subjekta v vezi s tem ni imel vpliva, ker so bili izpolnjeni pogoji uporabe navedene določbe. Iz tega sledi, da je treba prvi del tega razloga zavrniti, saj je usmerjen proti ugotovitvam, ki jih v izpodbijanih sklepih ni.
- 75 Dalje, tudi ob predpostavki, da je Komisija želela, kot zatrjuje tožeča stranka s tem, da jo je opredelila za povezanega uvoznika, zavrniti obstoj enotnega gospodarskega subjekta v tej zadevi, je treba navesti, da okoliščina, če bi bila dokazana, da tožeča stranka, kot zatrjuje, z družbama CHEMK in KF tvori enotni gospodarski subjekt, v okoliščinah te zadeve ne vpliva na presojo zakonitosti oblikovanja izvozne cene v izpodbijanih sklepih. Opozoriti je treba, da v okviru drugega dela tega tožbenega razloga namreč tožeča stranka – po njenem mnenju zaradi dejstva enotnega gospodarskega subjekta – ni dokazala čezmernosti prilagoditev, opravljenih v skladu s členom 2(9) Osnovne uredbe. V teh okoliščinah, tudi ob predpostavki, da z družbama CHEMK in KF dejansko tvori enotni gospodarski subjekt in da je Komisija napačno zavrnila ta pojem, taka napaka ne bi mogla vplivati na prilagoditve, ki jih je zadnjenavedena opravila za stroške PUS in dobiček tožeče stranke.
- 76 Nazadnje, v delu, v katerem se tožeča stranka nanaša na ugotovitve Sveta v izvedbeni uredbi, ugotovitve, ki bi jih morala Komisija po njegovem mnenju v skladu s točko 3.2.3(a) Obvestila o razlagi upoštevati za namen sprejetja izpodbijanih sklepov, je treba, prvič, navesti, da čeprav je res, da je iz točke 5 obrazložitve izpodbijanih sklepov razvidno, da je Komisija načeloma želela v navedenih sklepih slediti ugotovitvam preiskave v zvezi s pregledom, ostaja dejstvo, da v zvezi z določitvijo izvozne cene ni sprejela nobenega stališča glede obstoja enotnega gospodarskega subjekta. Namreč le v izvedbeni uredbi je Svet opravil presojo o dejavnikih, ki jih je podala skupina CHEMK, da bi dokazala obstoj enotnega gospodarskega subjekta.
- 77 Ugotoviti pa je treba, da izvedbena uredba ni predmet te tožbe, kot je poleg tega tožeča stranka potrdila na obravnavi.
- 78 Ker glede na to, da v skladu s sodno prakso sodišče Unije ne sme odločati *ultra petita* (sodbi z dne 14. decembra 1962, Meroni/Haute Autorité, 46/59 in 47/59, Recueil, EU:C:1962:44, str. 801, in z dne 28. junija 1972, Jamet/Komisija, 37/71, Recueil, EU:C:1972:57, točka 12), Splošno sodišče v tej zadevi ne sme presojati o zakonitosti razlogov iz uvodnih izjav 24 in 37 izvedbene uredbe.
- 79 Drugič, v delu, v katerem je tožeča stranka na obravnavi navedla, da bi bilo treba v zvezi z njeno pravico do obrambe upoštevati vse dejavnike, ne le izpodbijanih sklepov, ampak tudi preiskavo v zvezi s pregledom, je treba opozoriti, da vprašanje, ali se želi tožeča stranka tako sklicevati na kršitev njene pravice do obrambe, ki naj bi jo storila Komisija, ni povsem jasno razvidno iz navedb, predloženih na obravnavi.
- 80 Vsekakor tudi ob predpostavki, da tožeča stranka želi tako uveljavljati kršitev svoje pravice do obrambe, je treba ugotoviti, da naj bi šlo, kot pravilno opozarja Komisija, za nov razlog, ki je bil prvič predložen na obravnavi in zato v smislu člena 48(2) Poslovnika nedopusten.

- 81 Treba je namreč navesti, da v skladu s členom 48(2) Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se razkrile med postopkom (sodba z dne 16. marca 2000, *Compagnie maritime belge transports in drugi/Komisija*, C-395/96 P in C-396/96 P, Recueil, EU:C:2000:132, točka 99). Vendar tožeča stranka na obravnavi nikakor ni zatrjevala nastanka kakršne koli pravne ali dejanske okoliščine med postopkom, ki bi upravičevala obstoj novega razloga.
- 82 Poleg tega, čeprav je treba v skladu s sodno prakso tožbeni razlog, ki je neposredna ali posredna razširitev v tožbi prej navedenega tožbenega razloga in ki je s tem tesno povezan, razglasiti za dopusten (sklep z dne 13. novembra 2001, *Dürbeck/Komisija*, C-430/00 P, Recueil, EU:C:2001:607, točka 17), pa je treba navesti, da v tej zadevi kršitve pravice do obrambe, ki jo je tožeča stranka zatrjevala na obravnavi, ne bi bilo mogoče šteti za tako razširitev. Nasprotno, v delu, v katerem je tožeča stranka s tem delom prvega tožbenega razloga izpodbijala morebitno zavrnitev obstoja enotnega gospodarskega subjekta s strani Komisije v izpodbijanih sklepih, trditev o kršitvi njene pravice do obrambe zaradi neupoštevanja trditev, ki jih je tožeča stranka predložila v dokaz za obstoj takega subjekta, nujno temelji na obratni premisi, in sicer, da naj Komisija ne bi preučila trditev, ki jih je tožeča stranka podala, da bi dokazala obstoj enotnega gospodarskega subjekta, ali da naj ne bi upoštevala rezultatov preiskave v zvezi s pregledom.
- 83 V teh okoliščinah je treba prvi del prvega tožbenega razloga in zato prvi razlog v celoti zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji in kršitev člena 11(9) Osnovne uredbe

- 84 Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom prereka spremembo metodologije, ki jo je Komisija uporabila v izpodbijanih sklepih, da bi določila stopnjo dampinga. V bistvu Komisiji očita, da je napačno ugotovila obstoj spremembe okoliščin, ki bi upravičevale navedeno spremembo metodologije, tako da naj bi zadnjenavedena hkrati storila očitno napako pri presoji in kršila člen 11(9) Osnovne uredbe. Najprej, tožeča stranka izpodbija obrazložitev izpodbijanih sklepov, na podlagi katere je Komisija sklepala o obstoju spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe. Dalje, zatrjuje, da Komisija ni dokazala, da je sprememba okoliščin upravičila uporabo metodologije, drugačne od tiste, ki jo je uporabila med prvotno preiskavo. Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je na podlagi člena 11(9) Osnovne uredbe diskrecijska pravica Komisije omejena tako, da bi morala ta institucija uporabiti enako metodologijo, kot jo je med prvotno preiskavo.
- 85 Komisija utemeljenost teh trditev izpodbija.
- 86 Najprej je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso izbira med različnimi metodologijami izračuna stopnje dampinga in ocenitev normalne vrednosti izdelka zahtevata presojo zapletenih gospodarskih razmer in da mora biti sodni nadzor take presoje na podlagi ustaljene sodne prakse omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil, pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, odsotnost očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja ali odsotnost zlorabe pooblastil (glej zgoraj v točki 37 navedeno sodbo *Ikea Wholesale*, EU:C:2007:547, točka 41 in navedena sodna praksa; sodba z dne 8. julija 2008, *Huvis/Svet*, T-221/05, EU:T:2008:258, točka 39).
- 87 V skladu s členom 11(9) Osnovne uredbe mora Komisija v vseh postopkih v zvezi z vračilom v smislu odstavka 8 te določbe, če se okoliščine niso spremenile, uporabiti metodologijo, ki jo je uporabila v prvotni preiskavi in je privedla do naložitve zadevne protidampinške dajatve, ob upoštevanju zlasti določb člena 2 te uredbe (sodba z dne 19. septembra 2013, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet*, C-15/12 P, ZOdl., EU:C:2013:572, točka 16).

- 88 V skladu s sodno prakso je treba izjemo, v skladu s katero lahko Komisija v postopku v zvezi z vračilom, če so se okoliščine spremenile, uporabi drugačno metodologijo kot pri prvotni preiskavi, nujno razlagati ozko, saj je treba odstopanje ali izjemo od splošnega pravila razlagati ozko (glej zgoraj v točki 87 navedeno sodbo Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, EU:C:2013:572, točka 17 in navedena sodna praksa; zgoraj v točki 86 navedena sodba Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 41). Zato mora Komisija dokazati, da so se okoliščine spremenile, če želi uporabiti drugačno metodologijo od tiste, ki jo je uporabila v prvotni preiskavi (zgoraj v točki 87 navedena sodba Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, EU:C:2013:572, točka 18, in zgoraj v točki 86 navedena sodba Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 41).
- 89 V zvezi s tem je treba ob upoštevanju zahteve po ozki razlagi dodati, da mora biti sprememba metodologije, da bi bila upravičena v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe, povezana z ugotovljeno spremembo okoliščin (glej v tem smislu zgoraj v točki 86 navedeno sodbo Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 47).
- 90 Vendar glede na izjemno naravo take spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe iz sodne prakse izhaja, da zahteva po ozki razlagi ne dopušča, da bi Komisija to določbo razlagala in uporabljala v neskladju z njenim besedilom in ciljem. V zvezi s tem je treba navesti, da navedena določba določa zlasti, da mora biti metodologija, ki se uporabi, v skladu z določbami člena 2 Osnovne uredbe (glej zgoraj v točki 87 navedeno sodbo Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, EU:C:2013:572, točka 19 in navedena sodna praksa; zgoraj v točki 86 navedeno sodbo Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 42; glej tudi v tem smislu sodbo z dne 17. novembra 2009, MTZ Polyfilms/Svet, T-143/06, ZOdl., EU:T:2009:441, točka 43).
- 91 Iz tega med drugim sledi, da če se v fazi postopka v zvezi z vračilom izkaže, da uporaba metodologije, uporabljene v prvotni preiskavi, ni bila v skladu z določbami člena 2 Osnovne uredbe, Komisija ni več dolžna uporabiti navedene metodologije (glej sodbo z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, T-423/09, ZOdl., EU:T:2011:764, točka 58 in navedena sodna praksa), saj mora Komisija dokazati, da metodologija, ki jo je uporabila v prvotni preiskavi, ni bila v skladu s členom 2 Osnovne uredbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 86 navedeno sodbo Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 51). Nasprotno, za utemeljitev spremembe metodologije ni dovolj, da bi bila nova metodologija primernejša od prejšnje, tudi če bi bila prejšnja metodologija v skladu s členom 2 Osnovne uredbe (zgoraj v točki 86 navedena sodba Huvis/Svet, EU:T:2008:258, točka 50).
- 92 Utemeljenost tega tožbenega predloga je treba preizkusiti ob upoštevanju teh opozoril.
- 93 Glede na navedeno je treba, prvič, navesti, da ni sporno, da je Komisija v izpodbijanih sklepih ob ugotovitvi, da je prišlo do spremembe okoliščin, za določitev stopnje dampinga uporabila drugačno metodologijo kot med prvotno preiskavo.
- 94 Iz izpodbijanih sklepov je namreč razvidno, da je Komisija med preiskavo v zvezi z vračilom najprej izračunala posamično stopnjo dampinga za družbo CHEMK oziroma družbo KF, preden je določila povprečno stopnjo dampinga za skupino CHEMK (v nadaljevanju: nova metoda). Po drugi strani sta instituciji v prvotni preiskavi združili vse upoštevne podatke, ki se nanašajo na notranjo prodajo v državah izvoznikah, strošek proizvodnje, donosnost družb CHEMK in KF in prodajo v Uniji (v nadaljevanju: prvotna metodologija).
- 95 Ti dve metodologiji se tako, kot je pojasnila Komisija v svojih pisanjih, pri čemer ji tožeča stranka ni nasprotovala, razlikujeta glede na čas, ko so bili podatki, ki se nanašajo na družbi CHEMK in KF, združeni z namenom določitve stopnje dampinga skupine CHEMK. V okviru nove metodologije so bili namreč navedeni podatki združeni z namenom izračuna stopnje dampinga, ker je Komisija začela izračunavati posamične stopnje dampinga za družbo CHEMK oziroma družbo KF na podlagi izvozne cene in normalne cene, ki jima posamično ustrezata, preden je seštel tako izračunane zneske in

določila povprečno stopnjo dampinga. Nasprotno, v okviru prvotne metodologije sta instituciji že na začetku združili podatke glede družb CHEMK in KF, tako da ni bilo nobene razlike med izvozno ceno in normalo vrednostjo.

- 96 V teh okoliščinah je treba, drugič, preučiti, ali je imela Komisija pravico uporabiti novo metodologijo v preiskavi v zvezi z vračilom. Zato in glede na to, da tožeča stranka, kot je potrdila na obravnavi, ne izpodbija skladnosti nove metodologije s členom 2 Osnovne uredbe, je treba preveriti, ali je Komisija dokazala, da so se okoliščine dejansko spremenile in da je ta sprememba upravičila uporabo nove metodologije.
- 97 V zvezi s tem je iz izpodbijanih sklepov razvidno, da je Komisija sklepala o obstoju spremembe okoliščin v bistvu zaradi spremembe sestave skupine CHEMK in organizacije izvozne prodaje družb CHEMK in KF. Glede na to je Komisija najprej menila, da je med prvotno preiskavo, prvič, le družba CHEMK ravnala kot proizvajalka izvoznica skupine CHEMK, ker so bile vse prodaje za izvoz dveh proizvajalcev skupine, družb CHEMK in KF, opravljene prek družbe CHEMK, in da je, drugič, družba CHEMK izvažala izdelke prek več povezanih gospodarskih subjektov, preden jih je prodala končnim kupcem v Uniji. Komisija nasprotno meni, da bi bilo treba v preiskavi v zvezi z vračilom tako družbo CHEMK kot družbo KF šteti za proizvajalki izvoznici, ker sta ti dve družbi svojo proizvodnjo prodajali posamično in neposredno tožeči stranki z namenom izvoza v Unijo. Tako Komisija meni, da medtem ko je skupina CHEMK med prvotno preiskavo izvoz opravljala po eni sami prodajni poti, je izvoz med preiskavo v zvezi z vračilom potekal po dveh prodajnih poteh. Dalje, Komisija je menila, da je bilo med prvotno preiskavo dejansko nemogoče določiti posamične izvozne cene za družbi CHEMK in KF, ker poreklo izdelkov, prodanih neodvisnim kupcem v Uniji, ni bilo navedeno na seznamih prodaje, medtem ko so bile te informacije predložene med preiskavo v zvezi z vračilom. Nazadnje, glede sestave prodaje na notranjem trgu države izvoznice je Komisija navedla, da je med prvotno preiskavo povezani trgovec prodajal del proizvodnje skupine na navedenem notranjem trgu, medtem ko sta celotno notranjo prodajo med preiskavo v zvezi z vračilom neposredno opravili družbi CHEMK in KF.
- 98 Iz teh opozoril iz izpodbijanih sklepov izhaja, da je ugotovitev glede obstoja spremembe okoliščin, ki upravičuje spremembo metodologije, v bistvu temeljila na spremembi sestave skupine CHEMK in organizacije njene izvozne prodaje zlasti zaradi vključitve tožeče stranke v navedeno sestavo in spremembe izvoznih kanalov. Komisija je tako družbi CHEMK in KF opredelila za proizvajalki izvoznici, ki izvoz opravljata prek tožeče stranke. Poleg tega sta na notranjem trgu države izvoznice vso prodajo odslej opravljali neposredno družbama CHEMK in KF. Zato je Komisija, tudi glede na možnost razpolaganja s podatki, na podlagi katerih je mogoče izračunati posamične izvozne cene za družbi CHEMK in KF – kar ni bilo tako med prvotno preiskavo – uporabila novo metodologijo, tako da je izračunala posamične stopnje dampinga vsake od obeh proizvajalk izvoznic, preden je glede na njuno pripadnost skupini CHEMK določila povprečno ponderirano stopnjo dampinga za navedeno skupino.
- 99 Tako je bila skupina CHEMK predmet velikih sprememb zlasti zaradi vključitve tožeče stranke v skupino in organizacijo izvoza v Unijo, kot je med drugim priznala tožeča stranka v upravnem postopku, v dopisu z dne 20. junija 2012 ter v repliki tega postopka. Poleg tega tožeča stranka glede prodaje za izvoz skupine CHEMK ne izpodbija dejstva, da medtem ko je med prvotno preiskavo izvoz družb CHEMK in KF opravljala družba CHEMK prek številnih posrednikov, sta družbi CHEMK in KF med preiskavo v zvezi z vračilom posamično opravljali izvoz prek tožeče stranke.
- 100 Ugotoviti pa je treba, da te spremembe, ki so vplivale na sestavo skupine CHEMK in organizacijo njenega izvoza v Unijo, pomenijo spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe.
- 101 Navesti je treba tudi, da ta sprememba okoliščin upravičuje metodologijo, uporabljeno v skladu s členom 11(9) Osnovne uredbe, ker navedena sprememba metodologije odraža pojav druge prodajne poti skupine CHEMK in tako spremembo, nastalo v organizaciji prodaje navedene skupine.

- 102 Opozoriti je namreč treba, da je Komisija v skladu z novo metodologijo izračunala posamično stopnjo dampinga za vsako od obeh družb proizvajalk izvoznic, za družbi CHEMK in KF, preden je določila povprečno stopnjo dampinga za skupino CHEMK. Ta izračun posamičnih stopenj dampinga, ki kaže na dva izvozna kanala skupine CHEMK, pa zahteva predhodni izračun normalnih vrednosti in posamičnih izvoznih cen za vsako od obeh proizvajalk izvoznic navedene skupine.
- 103 Trditve tožeče stranke v utemeljitev tega tožbenega razloga teh ugotovitev ne morejo omajati. Te trditve je v bistvu mogoče razvrstiti v tri sklope.
- 104 V prvem sklopu tožeča stranka izpodbija obrazložitev izpodbijanih sklepov, na kateri je Komisija utemeljila ugotovitev glede obstoja spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe.
- 105 Prvič, tožeča stranka trdi, da je bil tako med prvotno preiskavo kot med preiskavo v zvezi z vračilom le en proizvajalec izvoznik, tako da ni bilo v zvezi s tem nobene spremembe. Prvič, v nasprotju z navedbo Komisije v izpodbijanih sklepih naj bi namreč instituciji v prvotni preiskavi skupino CHEMK, in ne družbo CHEMK obravnavali kot proizvajalca izvoznika. Drugič, tožeča stranka meni, da sta bili družbi CHEMK in KF v obdobju preiskave v zvezi z vračilom skupaj proizvajalki izvoznici, ker sta obe pripadali enotnemu gospodarskemu subjektu.
- 106 Vendar, čeprav je res, da je, kot trdi tožeča stranka, iz uvodne izjave 62 Prvotne uredbe razvidno, da sta instituciji skupino CHEMK opredelili za proizvajalko izvoznico, pa ostaja dejstvo, kot izhaja iz izpodbijanih sklepov in kot je potrdila Komisija v pisnem postopku, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, da je le družba CHEMK opravljala izvoz izdelkov skupine v Unijo.
- 107 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da formalna opredelitev – med prvotno preiskavo – skupine CHEMK kot proizvajalke izvoznice ne zadostuje za dokaz, da sta želeli instituciji med navedeno prvotno preiskavo izbiro prvotne metodologije opreti na ugotovitev, da bi bilo treba skupino CHEMK opredeliti za proizvajalko izvoznico, namesto na ugotovitev, ki jo je Komisija navedla v njenih dopisih, da je skupina CHEMK izvažala prek enega od njenih dveh proizvajalcev. Iz tega sledi, da ker je sprememba okoliščin, kot to izhaja iz točke 100 zgoraj, nastala glede organizacije izvozne prodaje skupine CHEMK, zgolj formalna opredelitev navedene skupine kot proizvajalke izvoznice med prvotno preiskavo ne more ovreči ugotovitve iz točke 101 zgoraj, v skladu s katero je ta sprememba upravičila spremembo metodologije, ki jo je uporabila Komisija.
- 108 Poleg tega je glede pojma enotnega gospodarskega subjekta treba opozoriti, da je bil ta pojem v sodni praksi oblikovan z namenom opredelitve normalne vrednosti v smislu člena 2(1) Osnovne uredbe (zgoraj v točki 35 navedena sodba Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, EU:C:2012:78, točka 55). Ta sodna praksa določa, da kadar proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo njegovih izdelkov, ki jo gospodarsko nadzoruje, je za določitev normalne vrednosti uporaba cen, ki jih prvi neodvisni kupec plača navedeni družbi za distribucijo, upravičena, ker bi bilo mogoče te cene šteti za cene prve prodaje izdelka, opravljene ob običajnem poteku trgovanja v smislu člena 2(1), prvi pododstavek, Osnovne uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 5. oktobra 1988, Brother Industries/Svet, 250/85, Recueil, EU:C:1988:464, točka 15, in z dne 10. marca 1992, Canon/Svet, C-171/87, Recueil, EU:C:1992:106, točki 9 in 11).
- 109 Poleg tega je treba opozoriti, da je bila ta sodna praksa po analogiji prenesena na prilagoditve, ki so se za izvozne cene opravile v skladu s členom 2(10)(i) Osnovne uredbe (zgoraj v točki 35 navedena sodba Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet, EU:T:2009:62, točka 177). V tem okviru je izrecno razsojeno, da če en proizvajalec izvažá proizvode v Unijo s posredovanjem družbe, ki je pravno ločena, vendar je pod njegovim gospodarskim nadzorom, zahteva po ugotovitvi, ki odraža gospodarsko stanje odnosov med tem proizvajalcem in to prodajno družbo, govori bolj v prid uporabi pojma enotnega gospodarskega subjekta za izračun izvozne cene (zgoraj v točki 35 navedena sodba Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, EU:C:2012:78, točka 55).

- 110 Iz tega sledi, da pojem enotnega gospodarskega subjekta temelji zlasti na potrebi po upoštevanju gospodarskega stanja odnosov med proizvajalcem in njegovo prodajno družbo, če zadnjenavedena opravlja naloge integriranega prodajnega oddelka navedenega proizvajalca.
- 111 Po drugi strani, tožeča stranka s to trditvijo, kot je povzeta v točki 105, na podlagi tega pojma enotnega gospodarskega subjekta prihaja do različnih ugotovitev. Njena trditev namreč temelji na premisi, da dejstvo, da dva proizvajalca pripadata isti skupini in s pravno ločeno družbo, ki prav tako pripada navedeni skupini in je zadolžena za naloge integriranega prodajnega oddelka, tvorita enotni gospodarski subjekt, zavezuje institucije k ugotovitvi, da je le navedeni enotni subjekt mogoče opredeliti za proizvajalca izvoznika.
- 112 Ne da bi bilo treba opredeliti, ali je bilo treba šteti, da družbi CHEMK in KF pripadata enotnemu gospodarskemu subjektu, pa je treba ugotoviti, da ni mogoče sprejeti ne te premise in zato tudi ne utemeljitve, ki iz nje izhaja. Prvič, ta premisa namreč ne upošteva gospodarskega stanja, ki je v dejstvu, da kljub njuni pripadnosti sestrskih družb v lasti istih delničarjev isti skupini, in sicer domnevno dokazanemu enotnemu gospodarskemu subjektu, zadevna proizvajalca tvorita pravno ločena subjekta, ki sta med preiskavo v zvezi z vračilom posamično proizvajala in tržila svoje proizvode. Z drugimi besedami, navedena premisa ne upošteva obstoja dveh ločenih prodajnih kanalov. Drugič, tožeča stranka ni pojasnila razlogov, zaradi katerih bi bilo treba, če bi bil ugotovljen obstoj enotnega gospodarskega subjekta, to gospodarsko stanje zavrniti.
- 113 Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno ugotovila pojav novih izvoznih kanalov, ker bi bilo treba prodajo, ki sta jo zanjo opravili družbi CHEMK in KF, glede na obstoj enotnega gospodarskega subjekta šteti za prodajo znotraj skupine.
- 114 Zaradi enakih razlogov, kot so navedeni v točkah od 108 do 112, te trditve ni mogoče sprejeti.
- 115 Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila napako s tem, da je ugotovila, da med prvotno preiskavo ne bi bilo mogoče ugotoviti podatkov o prodaji s strani proizvajalca, čeprav med navedeno preiskavo ni zahtevala predložitve takih podatkov. Tožeča stranka meni, da Komisija ne bi mogla upravičiti spremembe okoliščin s spremembo metodologije preiskave.
- 116 Te trditve tožeče stranke so brezpredmetne.
- 117 Prvič, kot je razvidno iz točk od 100 do 102, se lahko namreč ugotovitev, ki se nanaša na obstoj spremembe okoliščin, ki v skladu s členom 11(9) upravičujejo spremembo metodologije, ki jo je uporabila Komisija, opira le na spremembo, ki jo priznava tožeča stranka, sestave in organizacije izvoza skupine CHEMK. V teh okoliščinah tudi ob predpostavki, da kot zatrjuje tožeča stranka, Komisija med prvotno preiskavo ni zaprosila za predložitev posameznih podatkov, ta opustitev ne bi povzročila nezakonitosti ugotovitve v izpodbijanih sklepih, ki se nanaša na obstoj spremembe okoliščin.
- 118 Drugič, iz izpodbijanih sklepov je razvidno, da po mnenju Komisije ob predpostavki, da je lahko razpolagala s podatki, potrebnimi za določitev posameznih izvoznih cen za vsakega proizvajalca, ne bi mogla opraviti takih posameznih izračunov, ker je med prvotno preiskavo obstajal en sam proizvajalec izvoznik. Tožeča stranka pa ne izpodbija te ugotovitve, v skladu s katero se posamezni izračuni nikakor ne bi mogli opraviti med prvotno preiskavo.
- 119 Poleg tega je iz spisovnega gradiva razvidno, da tudi te trditve tožeče stranke niso utemeljene. In čeprav je res, da Komisija ni izrecno zahtevala predložitve podatkov o izvozni prodaji družbe KF, ki jo je opravila prek družbe CHEMK, pa iz tega gradiva vseeno izhaja, kot je Komisija potrdila v svojih pisanjih, da je zadnjenavedena družbi CHEMK in KF dejansko prosila za posredovanje podatkov, ki bi ji omogočili posamični izračun normalne vrednosti in izvozne cene, ki se nanaša na vsako od obeh družb. Najprej, v dopisu z dne 9. marca 2007 je Komisija zaprosila za pojasnilo transakcij iz

informacij, ki jih je predložila družba CHEMK, še posebno za njihov izvor. Dalje, Komisija je v tem dopisu zaprosila za pojasnila glede izvozne prodaje družbe CHEMK. Nazadnje je Komisija v dopisu z dne 20. aprila 2007 zaprosila za pojasnila glede izvozne prodaje, ki so jo opravili nekateri trgovski posredniki, navedeni v dopisu. Iz spisovnega gradiva pa je razvidno, da skupina CHEMK v odgovor na to prošnjo ni predložila posameznih zahtevanih podatkov.

- 120 V zvezi s tem je treba tudi dodati, da v obravnavanem postopku, prvič, tožeča stranka ni prerekala vsebine prošenj za podatke iz točke 119. Drugič, ni predložila nobene bistvene utemeljitve, s katero bi dokazala, da naj navedeni podatki Komisiji ne bi omogočili opraviti posamičnih izračunov normalne vrednosti in izvozne cene, ki bi se nanašala na družbo CHEMK oziroma družbo KF. Nasprotno, tožeča stranka je na obravnavi navedla, da „je imela Komisija verjetno [...] prav, [...] ko je rekla, da je zaprosila za podatke glede trgovskih posrednikov“, in dodala, da „ti trgovski posredniki niso bili dovolj nadzirani, da bi bilo mogoče predložiti take informacije“.
- 121 Četrto, tožeča stranka trdi, da je bila domnevna sprememba okoliščin na notranjem trgu države izvoznice zanemarljiva in zanjo ni mogoče šteti, da upravičuje spremembe metodologije.
- 122 Vendar je poleg dejstva, da tožeča stranka s trditvami, na katere je bilo v bistvenem opozorjeno v zgoraj navedeni točki, priznava obstoj spremembe okoliščin na notranjem trgu države izvoznice, treba ugotoviti, da tudi ob predpostavki, da, kot trdi, navedena sprememba zaradi svoje zanemarljivosti ne bi mogla upravičiti spremembe metodologije, ostaja dejstvo, da kot je pravilno pojasnila Komisija v svojih pisanjih, sprememba metodologije, tudi glede določitve normalne vrednosti, temelji na vseh dejanskih spremembah. Te zajemajo zlasti spremembe, ki vplivajo na sestavo in organizacijo izvoza skupine CHEMK, ki so bile, kot je razvidno iz točk od 100 do 102, same po sebi zadostne, da so upravičile metodologijo, ki jo je uporabila Komisija.
- 123 V zvezi s tem je treba dodati, kot je bilo navedeno že v točki 102, da ravno obstoj dveh proizvajalcev izvoznikov upravičuje uporabo nove metodologije, v skladu s katero Komisija na podlagi normalnih vrednosti in posamičnih izvoznih cen določi dve posamezni stopnji dampinga za družbo CHEMK oziroma družbo KF, preden določi povprečno stopnjo dampinga za skupino CHEMK.
- 124 Iz tega sledi, da tudi če bi bile ugotovitve Komisije v izpodbijanih sklepih glede morebitne spremembe na trgu države izvoznice napačne, taka napaka ne bi povzročila nezakonnosti izpodbijanih sklepov.
- 125 V teh pogojih in ne da bi bilo treba odločiti, ali je bila Komisija upravičena spremembo na trgu države izvoznice opredeliti kot spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) Osnovne uredbe, je treba ugotoviti, da so trditve, ki jih v zvezi s tem navaja tožeča stranka, brezpredmetne.
- 126 Petič, tožeča stranka trdi, da trditev v izpodbijanih sklepih, da naj bi bila nova metodologija natančnejša, ni upoštevana, ker ugotovitve o primernosti ne upravičujejo spremembe okoliščin in zato tudi ne te metodologije. Poleg tega naj Komisija ne bi trdila, da prvotna metodologija ni bila v skladu s členom 2 Osnovne uredbe.
- 127 Res je, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 91, za utemeljitev spremembe metodologije ne zadostuje, da bi bila nova metodologija primernejša od prejšnje, če je ta v skladu s členom 2 osnovne uredbe.
- 128 Vendar je treba v tej zadevi opozoriti, da je Komisija, kot je bilo že ugotovljeno, novo metodologijo izrecno oprla na spremembo okoliščin.
- 129 V teh okoliščinah trditve o tem, da je Komisija spremembo metodologije oprla na ugotovitev o primernosti in ni trdila, da prvotna metodologija ni bila v skladu s členom 2 Osnovne uredbe, ne morejo povzročiti nezakonnosti izpodbijanih sklepov in jih je treba zato zavrnil kot brezpredmetne.

- 130 Tožeča stranka z drugim sklopom trditev Komisiji v bistvu očita, da ni dokazala, da naj bi domnevna sprememba okoliščin vplivala na prvotno metodologijo, ki sta jo uporabili instituciji, čeprav mora biti v skladu s členom 11(9) Osnovne uredbe sprememba metodologije nujna in neposredno povezana s spremembo okoliščin. Sprememba okoliščin, ki jo zatrjuje Komisija, pa naj bi se v glavnem nanašala na spremembe v sestavi izvoza skupine CHEMK, medtem ko naj bi nova metodologija v glavnem vplivala na normalno vrednost. Poleg tega naj Komisija ne bi pojasnila, kako bi lahko spremembe glede sestave izvoza skupine vplivale na metodologijo izračuna normalne vrednosti, izvozne cene ali stopnje dampinga.
- 131 Ob upoštevanju ugotovitev iz navedenih točk 101, 102, 122 in 123 je treba te trditve zavrniti. Uporaba nove metodologije, kot je bilo že navedeno, ki vključuje izračun posamezne normalne vrednosti za vsakega od dveh proizvajalcev, je bila namreč v skladu s členom 11(9) Osnovne uredbe upravičena s spremembo okoliščin v zvezi s sestavo in organizacijo prodaje skupine CHEMK.
- 132 Tožeča stranka v tretjem sklopu trditev trdi, da je na podlagi člena 11(9) Osnovne uredbe diskrecijska pravica Komisije omejena, tako da bi morala Komisija v tej zadevi med preiskavo v zvezi z vračilom uporabiti prvotno metodologijo.
- 133 Prvič, tožeča stranka meni, da člen 18.3.1 protidampinškega sporazuma v preiskavah v zvezi z vračilom daje prednost metodologiji izračuna stopnje dampinga, uporabljeni v zadnji preiskavi, ki se nanaša na damping, pred določbami protidampinškega sporazuma.
- 134 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sporazumi STO, upoštevajoč njihovo naravo in sistematiko, v načelu niso med pravili, ki jih sodišče Unije upošteva pri nadzoru zakonitosti aktov institucij Unije v skladu s členom 263, prvi odstavek, PDEU (sodbi z dne 23. novembra 1999, Portugalska/Svet, C-149/96, Recueil, EU:C:1999:574, točka 47, in z dne 9. januarja 2003, Petrotub in Republica/Svet, C-76/00 P, Recueil, EU:C:2003:4, točka 53, in zgoraj v točki 37 navedena sodba Ikea Wholesale, EU:C:2007:547, točka 29). Vendar v primeru, da je Unija nameravala izpolniti posamezno obveznost, ki jo je sprejela v okviru STO, ali če akt Unije izrecno napotuje na točno določene določbe sporazumov STO, mora sodišče Unije nadzorovati zakonitost zadevnega akta Unije glede na pravila STO (zgoraj navedeni sodbi Portugalska/Svet, EU:C:1999:574, točka 49, in Petrotub in Republica/Svet, EU:C:2003:4, točka 54, in zgoraj v točki 37 navedena sodba Ikea Wholesale, EU:C:2007:547, točka 30).
- 135 Iz uvodne izjave 3 Osnovne uredbe pa izhaja, da je namen navedene uredbe med drugim kar največji mogoči prenos pravil iz protidampinškega sporazuma, med katera spadajo zlasti pravila v zvezi s trajanjem in pregledom protidampinških dajatev, v zakonodajo Unije (glej po analogiji zgoraj v točki 134 navedeno sodbo Petrotub in Republica/Svet, EU:C:2003:4, točka 55).
- 136 Iz tega sledi, da je treba določbe Osnovne uredbe čim bolj razlagati glede na ustrezne določbe protidampinškega sporazuma (glej zgoraj v točki 134 navedeno sodbo Petrotub in Republica/Svet, EU:C:2003:4, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 137 Vendar, prvič, protidampinški sporazum ne vsebuje določb, enakovrednih določbam člena 11(9) Osnovne uredbe, tako da pravila, ki ga vsebuje ta določba, ni mogoče šteti za prenos enega od podrobnih pravil iz navedenega sporazuma, ki ga je treba razlagati skladno z njim (sklepni predlogi generalnega pravobranilca P. Cruza Villalóna v zadevi Valimar, C-374/12, ZOdl., EU:C:2014:118, točka 74).
- 138 Drugič, navesti je treba, da člena 18.3 in 18.3.1 protidampinškega sporazuma določata:
- „18.3 Pod pogoji pododstavkov 3.1 in 3.2 se določbe [protidampinškega sporazuma] uporabljajo za preiskave in proučitve obstoječih ukrepov, ki so sprožene na podlagi vlog, vloženih na dan ali po datumu začetka veljavnosti Sporazuma o [STO] za določeno članico.

18.3.1 V zvezi z izračunom stopenj dampinga v postopkih povračil v odstavku 3 člena 9 se uporabljajo pravila, ki so se uporabljala v zadnjem postopku ugotavljanja obstoja dampinga oziroma proučitve.“

- 139 Tako je iz besedila in okvira določb, navedenih v točki 138, razvidno, da drugače od člena 11(9) Osnovne uredbe, ki določa metodologijo, ki se uporabi v vseh preiskavah v zvezi z vračilom, člen 18.3.1 protidampinškega sporazuma spada med končne določbe navedenega sporazuma in natančneje med določbe, navedene v njegovem členu 18.3, ki določajo njegovo časovno uporabo. Tožeča stranka naj bi to tudi sama priznala v svojih pisanjih, saj trdi, da se člen 18.3.1 protidampinškega sporazuma „uporabi tudi, če prvotna metodologija izračuna stopnje dampinga, uporabljena pred začetkom veljavnosti protidampinškega sporazuma, po njegovem začetku veljavnosti ni bila več v skladu z njim“.
- 140 Iz tega sledi, da člen 11(9) Osnovne uredbe, kot je pravilno poudarila Komisija, ne izvaja člena 18.3.1 protidampinškega sporazuma, tako da ta določba v okviru tega tožbenega razloga ni upoštevana.
- 141 Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija omejila svojo diskrecijsko pravico s tem, da se je v točki 3.2.3(a) Obvestila o razlagi zavezala med preiskavo v zvezi z vračilom uporabiti prvotno metodologijo.
- 142 Vendar iz sodne prakse izhaja, da razlagalni akt, ki v skladu s svojimi uvodnimi izjavami določa smernice za uporabo člena 11(8) Osnovne uredbe, ne more spreminjati kogentnih določb uredbe (sodba z dne 12. februarja 2014, Beco/Komisija, T-81/12, ZOdl., EU:T:2014:71, točka 50; glej tudi v tem smislu sodbi z dne 28. januarja 1992, Soba, C-266/90, Recueil, EU:C:1992:36, točka 19, in z dne 22. aprila 1993, Peugeot/Komisija, T-9/92, Recueil, EU:T:1993:38, točka 44).
- 143 Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da je Komisija vezana na okvire in sporočila, ki jih sprejme, vendar le če ne odstopajo od pravil, ki so jim hierarhično nadrejena (zgoraj v točki 142 navedena sodba Beco/Komisija, EU:T:2014:71, točka 51; glej tudi po analogiji sodbo z dne 2. decembra 2010, Holland Malt/Komisija, C-464/09 P, ZOdl., EU:C:2010:733, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 144 Iz tega sledi, da v nasprotju s trditvijo tožeče stranke iz točke 3.2.3(a) Obvestila o razlagi ne izhaja, da bi morala Komisija v vsakem primeru in brez izjeme med preiskavo v zvezi z vračilom uporabiti enako metodologijo, kot jo je med prvotno preiskavo. Taka omejitev diskrecijske pravice Komisije namreč ne bi bila v skladu z možnostjo iz člena 11(9) Osnovne uredbe, da v primeru spremembe okoliščin spremeni metodologijo.
- 145 Glede na navedeno je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavrniti.
- 146 Zaradi vseh navedenih razlogov je treba tožbo zavrniti v celoti.

Stroški

- 147 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi RFA International, LP se naloži plačilo stroškov.

M. E. Martins Ribeiro

S. Gervasoni

L. Madise

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 17. marca 2015.

Podpisi